

Věstník

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ FARNOSTI UHLÍŘSKÉ JANOVICE

Nový rok 2014

Milí farníci, skončil Rok víry a přichází rok 2014. Můžeme se ptát, co pro nás Bůh připravil dál? Dovoďte mi připomenout na úvod slova kardinála Dominika Duky OP, arcibiskupa pražského, z jeho novoročního pastýřského listu. „*Tento rok, kdy si budeme připomínat 25 let od svatořečení naší svaté Anežky, je také rokem 25 let života ve svobodné a plnoprávné zemi. To je důvod k radostné naději a odhodlání. Víc než tisíciletí uplynulo od křtu kněžete Bořivoje a svaté Ludmily svatým arcibiskupem Metodějem. Mohli jsme si nejednou připomenout, s jakými protivenskými a těžkostmi se musel Metoděj střetávat, stejně jako jeho žáci a celé jeho dílo. O to víc upínám zraky ke staroboleslavskému palladiu, k Panně Marii, Matce Boží, ochránkyni naší vlasti, legendárnímu křesťanovu daru svatého Metoděje svaté Ludmile, babičce svatého Václava*“.

V čase bilancování, které se na začátku roku snažíme dělat, i ze slov pana kardinála je velmi důležité smíření a vděčnost za to, co bylo. Pokud se smíříme, odpustíme a jsme vděční za sebe navzájem, máme také společnou sílu jít dál a vzájemně se povzbuzovat. Těžké doby do života patří a když pomínou, zjistíme, že nám mohou do dalšího života mnoho dát. Vděčnost, naději, stálost, rozvahu, radost. V nadcházejícím roce nás čeká mnoho dobrého. Stále trvá široká nabídka modlitebních setkání v Komunitním centru sv. Jiljí, duchovní obnovy, katecheze pro školy, páteční setkávání, filmový klub, úterní a středeční setkávání rodin, výstavy místních výtvarníků nebo fotografií, cestopisná vyprávění, přednášky apod...

V létě během pouti sv. Anny v Sudějově nás navštíví pan kardinál Dominik Duka a bude s námi slavit mši svatou, dále budeme putovat do lidsky zapomenutých kostelů, již potřetí se uskuteční Noc kostelů, společně budeme slavit liturgicky významné svátky, po víc jak roce bude v září otevřen čestínský kostel, účastnit se nebo se dívat na divadelní představení vámi připravené a bude ještě mnoho jiných nabídek, které naše čilá farnost nabídne. Jsme živá farnost, mnoho se toho koná a další lidé se zapojují, jak ukázala právě na začátku roku proběhlá Tříkrálová sbírka.

Přeji vám do nového roku nejen to, co si obvykle přejeme: hodně zdraví, štěstí, spokojenosti, ale především společný pohled na Krista, který nám ukazuje cestu, jakou se máme vydat.

P. Kamil

SAMOTA

Samota jest jako déšť.

Od moře stoupá k večerům;
z rovin dalekých a odleh-
lých jde k nebi,
jež ji vždycky má,
A teprv s nebe padá
na města.

Prší k zemi v hodinách
svítání,
když k jitru hledí všechny
ulice
a těla, která ničeho
nenašla
zklamaná a smutná od sebe
upouštějí;
a když lidé, vzájemně se
nenávidějí
v jednom loži spolu nuceni
jsou spát:

tu samota jde jako říční
proud.

R. M. Rilke
Přeložil Jakub Deml

KOŘENY A KŘÍDLA SV. LUDMILY - DOSPÍVÁNÍ -

Ludmila žila v pohanských Čechách a ve svém dětství zažila vše, čím české pohanství žilo. Poznala kult dědů, modlitby na obětištích a slunovratné slavnosti. Je samozřejmě, že jako dcera knížete byla Ludmila vychována k rolím, které příslušely kněžnám, a že jako panna vykonávala důležité kultovní úkony. Lidu byla jistě příkladem svým citlivým setkáním s přírodou.

V čase jarním jako dívka své doby přicházela ozdobena korunkou květů ke stromům, aby je volala k životu. Tento rituál vyjadřoval touhu po plodnosti, na které závisí naše přežití, bytí či nebytí. Mnoho zásadních principů života zde bylo chápáno a přijímáno: panna a květena, kořeny a koruna, skrytost a zjevnost, plody, spánek a jarní znovuzrození, služba a vláda, výměna darů.

Z tohoto hlediska nám může být zřejmější, jak bylo prožíváno křesťanství v té době: vše, co nás obklopuje, je dobré a nám svěřené, abychom to milovali, zvelebovali a chránili. Vše, krásné i děsivé, je darem dobrého Boha. Darem, který můžeme přijmout a který je podřízen naší vládě. Tak vnímali svět. V životě Ludmilině s jejím dospíváním nastal obrat, kdy se ve svém útlém mládí stala z kněžky kněžnou a vladačkou.

Zpracováno podle knihy P. Piřhy:
Čechy a jejich svatí - Ludmila

**ROZHOVOR
S MALÍŘKOU
NADĚŽDOU
MIXOVOU
(SLAVÍČKOVOU)**

Od začátku ledna vystavuje v Komunitním centru sv. Jiljí své obrazy s názvem Kostely rodačka z Janovic Naděžda Mixová Slavičková. Položili jsme jí pár otázek.

Kdy jste se k malování dostala, v dětském nebo až v dospělém věku?

Malování jsem obdivovala a pokoušela jsem se tvořit již ve školním věku. Vzor jsem měla ve své tetě Ále Slavičkové, která byla absolventkou sklářské průmyslovky v Železném Brodě a první lekce jsem dostala od místního učitele Václava Vyhnánka, na kterého často vzpomínám a čím dál více si ho vážím. Zvláště při vlastní "tvorbě".

Patříte do volného sdružení amatérských výtvarníků BEZ RÁMU. Jak sdružení vzniklo?

Sdružení původně vzniklo z rodičů dětí, které navštěvovaly ZUŠ. Postupně se přidávali další - přátelé a známí.

V Komunitním centru máte vystaveny své obrazy s tématem kostely. Malujete především kostely?

Malujeme hlavně zákoutí nějakého města. Nemusí to být jen kostely, ale podle toho se alespoň dané město pozná. Rádi bychom pokročili dál,

zkusili krajinomalbu nebo dokonce postavu či portrét, ale to je těžší. A domeček umí namalovat už i každé malé dítě - krajinu vám také nena-maluje.

Co pro Vás stavba kostela znamená? Jak kostel vnímáte?

Ve stavbách kostelů spatřuji hlavně úžasné umění předešlých pokolení a krásu architektury i vnitřní výzdoby. Protože já i moji přátelé máme zájem o výtvarné umění, kromě malování se věnujeme také návštěvě památek nebo výstav v tom daném místě, kde právě tvoříme.

Čeho si na svých obrazech a svém malování nejvíce ceníte?

Jsem velmi ráda že jsem součástí tohoto sdružení. Poznala jsem nové, senzační lidi a hlavně se s nimi přinutím k nějaké výtvarné činnosti. Když máte vedle sebe parťáky, kteří vás podpoří, jste schopni nějakého výkonu. Ale zjistili jsme, že jsme na tom všichni stejně. Téměř všichni skutečně malujeme jen na našich akcích. Škoda. Pokud by člověk víc trénoval, asi by to šlo snadněji. A i když obrazy vypadají na to, že to je jednoduché, dají nám všem hodně práce. Vždy se ale na tu dřinu moc těšíme.

Můžete představit volné sdružení amatérských výtvarníků BEZ RÁMU a pozvat lidi na vernisáž vašich obrazů, která se uskuteční v neděli 2. 3. v 15:00?

Jsme skupina 10 – 15 lidí různého věku, různého povolání a různého bydliště. Setkání těchto lidí ale zaštiťuje ředitel LŠU Kolín Michal Dub-

nický. Ten pro nás organizuje jedno sobotní setkání na podzim a druhé na jaře. Nejvíce společného času trávíme na tzv. letním kurzu. Vybereme společně každý rok jedno historické město, kde se na 4 dny ubytujeme, brouzdáme uličkami, hledáme náměty, děláme skicy, diskutujeme, pojedáme, popijeme, vypravujeme si a při této bohuľibé činnosti nasáváme atmosféru historie. Je několik míst, která jsou již „zmapovaná“ – Písek, Tábor, Polička, Loket, Třebíč, Ústěť, ... Znojmo – tam se budeme vracet i letos. Ve zbývajících dnech „kurzu“ v atelieru v Kolíně vytvoříme obraz .

Nevidíme se příliš často, ale přesto náš společný zájem o umění z nás dělá přátele.

Díky tomuto přátelství jsme dokázali zorganizovat výstavu v Minigalerii v Uhlřských Janovicích (v listopadu 2013) a nyní i tuto ukázkou zde v Komunitním centru sv. Jiljí, kde budou obrazy až do konce března 2014.

Nezapomeňte si důkladně prohlédnout obraz madony na čelní stěně. Není malovaný, ale vyšívaný. Je to roční trpělivá a přesná práce . A tuto práci nevytvořila žena, ale muž . Václav Kupka z Chřenovic u Ledče, který je ještě k tomu výborný zpěvák a hudebník.

Všem, kteří mi pomáhají, děkuji.

I my děkujeme a přejeme, ať vás malování i nadále těší, neboť některá díla stojí opravdu za zarámování.

P. Kamil

vernisař obrazů malřky Naděždy Mixové (Slavíčkové)

s názvem Kostely
neděle 2. 3. v 15:00

Komunitní centrum
sv. Jiljí v Uhl. Janovicích

- zahájí Václav Kupka, kytara
- zazní slovo autorky
- dozvíme se, jak začít malovat

NÁM, NÁM NARODIL SE! I V ZÁSMUCKÉ ČÁSTI FARNOSTI

V Zásmukách jsme se sešli na Štědrý den o půlnoci a kostel byl výrazně zaplněn převážně návštěvníky, které vídáme právě o Vánocích. Dokonce už postávali před kostelem a čekali na jeho otevření. Někteří z nich si po bohoslužbě odnášeli domů betlémské světlo a s ním, doufejme, i atmosféru noční radosti, která tvoří kouzlo Vánoc. Významně k tomu přispěla hudba v podání ředitele kůru pana MVDr. Morávka, naší stálé zpěvačky paní Řezníčkové, ale i hostů. Nepřeslechnutelný byl koncertní výkon křídlovky, slyšeli jsme mimo jiné i koledu *Adeste fideles*. Na Boží hod vánoční v obvyklém dopoledním čase se sešla jen hrstka věrných. Hostující kněz z Říma to označil jako „liturgickou únavu“, ale počet návštěvníků kostela není hlavním kritériem. Zásmučtí farníci si dali práci s výzdobou kostela, se stavbou betléma – škoda jen, že je

poměrně skrytý pod kůrem. Služebníci církve dostali malý dárek ze soukromého kvasu rodiny Rezníčkovy.

+++

Ve Vavřinci jsme se sešli na Štědrý den odpoledne. I když byl termín dohadován na poslední chvíli, informovanost i účast byla výborná – asi 30 osob! Nejen rodinní příslušníci stálých návštěvníků, ale i typičtí „vánoční návštěvníci“. Betlémské světlo přinesl sám anděl. Na Boží hod jsme se opět sešli v komorním obsazení k milé bohoslužbě v rodinné atmosféře. Jako celoročně ji zdobilo svým krásným dvojhlasným zpěvem duo V+V (paní Maruška Vepřeková a Liduška Vondráčková). Dokážou nasadit tón čistě a pevně, takže se chytnu i já. I zde obdávala služebnice církve paní Maruška místní tekutou specialitou.

+++

Na svatého Štěpána se konala bohoslužba v kostele Nejsvětější Trojice v Drahubudicích (na obrázku) – navazovala na odpolední koncert. Akce jsou součástí úsilí o generální rekonstrukci kostela. Prostředí bylo neobvyklé – kostel je

v rekonstrukci, zcela odstrojen, ve zdech zejí díry, části podlahy jsou sejmuty. Ten kostel umíral a znovu se rodí – jak vánoční situace!

Na závěr pan farář Kamil požehnal již tradičně obilí (oves) a návštěvníci si jej odnášeli domů společně s betlémským světlem. Obilí si můžeme zasít a uvědomit si, že semeno musí umřít, aby vydalo plody. Atmosféru bohoslužby svým předzpěvem obětavě dotvářelo osvědčené vavřinecké duo V+V. Je silné uvědomit si, že i do tak neučesaného, málo útulného prostoru přijde Ježíš a posvětit shromážděné, vytvoří společenství a naplní je radostí. Vidím v tom symbol – i do mého ne zcela učesaného života může vstoupit Ježíš, posvětit mne, pomoci mi uklidit sám v sobě. Že mi to dlouho nevydrží? Nevadí, přijdu zas, jsem očekáván...

+++

Je důležité využít vánočních návštěv lidí, se kterými se jinak nevidíme. Ukázat jim, že jsou vítáni, že se s nimi rádi podělíme o vánoční atmosféru. Třeba se odhodlají přijít mezi nás častěji. Ale i kdyby ne – jsou vítáni o příštích Vánocích.

Vánoce ukazují, jak je pro rodinu důležité sejit se, pobýt spolu – tvořit společenství. I pro farnost, má-li se stát rodinným prostředím, je důležité scházet se občas i mimo bohoslužby. Dozvědět se něco o sobě navzájem (i když zde není tradice). Nejde o zvědavost, ale o vzájemné porozumění si. Každý z nás má druhým co dát.

Jěňa Kunčar

RORÁTNÍ CESTA DO KRSOVIC

Drazí farníci a přátelé naší farnosti. Rád bych se s vámi podělil o postřehy z rorátní Cesty sedmi kostelů, která se konala 13.-14. prosince 2013 a směřovala do kostela sv. Jana Křtitele v Krsovicích. Touto Cestou se zahájil nový, již třetí ročník 2013/2014. Provázet nás v něm bude život a odkaz sv. Ludmily, a tak v tématu Cesty byla věnována pozornost dětství sv. Ludmily. A když dětství, tak nesměly chybět děti, které se zároveň staly jejími patrony. Proto především v rámci výuky náboženství jsme oslovili děti z naší farnosti, které se sešly v pátek 13. 12. 2013 v 16 hodin na sudějovské faře.

Asi rádi vzpomínáme na své dětství. Na místo, kde jsme se narodili a na lidi, s kterými jsme vyrůstali. Dokonce možná na půdě bychom ještě dnes našli kočárek, ve kterém jsme strávili mnoho svého dětského času. A bylo nám v něm dobře. A také určitě nějaká hračka, medvídek s utrženým očkem nebo uchem si „pamatuje“ naše dětské ruce a srdce.

V pátek večer za doprovodu P. Kamila a paní Jáji děti nahlédly do dětství sv. Ludmily. Bylo to hlavní téma večera. Děti se dozvěděly, že život nejmladších v době, kdy žila sv. Ludmila, byl v hodně věcech podobný jejich současnému životu, ale zároveň byl také dost odlišný, jiný. V té době neměly děti tolik hraček a především počítač, televizi a

MP3... Neměly spoustu dalších věcí, bez kterých si dnes většina dětí nedokáže představit své dětství. Ale zase malá sv. Ludmila a její kamarádi si dokázali společně vytvořit svoje hry a vyrobit hračky a spolu vnímat, jak obrovským darem je příroda a rodinný život. Nebyli tolik zatížené moderní technikou a hlukem jako děti v dnešní době.

Byl to prostě velice poučný večer, během kterého se vyráběl také šál sv. Ludmily, stavěly se dva hrady z dřevěných kostek (jeden holky a druhý kluci), které se nakonec spojily v jeden velký. Děti byly seznámeny s životem a prostředím, v jakém vyrůstala a žila sv. Ludmila. Na závěr po kresleném filmu z dějin české země všichni s nadšením ulehli jako medvídci k zimnímu spánku.

Toho spánku však nebylo moc, protože už v sobotu v 5 hodin ráno, ještě za zimní tmy, se děti vydaly s lucernami na cestu do kostela vzdáleného od sudějovské fary asi 4 km. Bylo úžasné, že nikdo neprotestoval proti tak včasnému vstávání. K dětskému průvodu se připojilo několik dospělých. Dokonce až z Prahy přijel starší manželský pár,

aby spolu s dětmi prožil užasnou pouť do místa, - jak se modlíme v „modlitbě sedmi kostelů“- „zapomenutého, opuštěného...“.

Během pouti zazněla modlitba sv. růžence, byl prostor na rozjímání, ale většinou se šlo v naprostém tichu, což bylo opravdu okouzlující. Možná to nebyla nijak zvláštní romantika, protože tady o ni vůbec nešlo, ale určitě srdce planulo a jávalo radostí z prožívaného tajemství blízcích se vánočních svátků a slavnosti narození dítěte Ježíše.

O půl sedmé ráno jsme otevřeli dveře krsovického kostela, které jsou během roku zavřeny. Za doprovodu Svatoštěpánského sboru z Kouřimi byla zahájena rorátní mše svatá, která se konala v úžasné atmosféře. Všude kolem byly rozsvícené svíčky a před obětním stolem hořelo na adventním kole čtrnáct svící. Otec Kamil ve své promluvě mluvil o životě sv. Jana Křtitele, který je patronem krsovického kostela. Ale také řekl, že každý křesťan jako sv. Jan Křtitel, jako sv. Ludmila má ukazovat svým životem na Ježíše, který je pravdivou Cestou, po které máme kráčet všichni, abychom se stávali také světlem, které svítí a ukazuje ostatním cestu. Během přímluv děti od svíček na adventním kole zapalovaly čajové svíčky, které jako prosby pokládaly na obětní stůl. Byl to pěkný okamžik, který vnesl do lidských srdcí novou naději a radost, že Bůh je a ví o nás a všech našich potřebách.

Po mši svaté už za denního světla

v obecní místnosti u kamen, teplého čaje, kafe, chlebičků a buchet se shromáždili všichni, kteří přišli do Krsovic, aby prosili „za růst naší víry, pravdy a lásky...“.

Bylo to krásné setkání. Určitě se zapsalo nejen do paměti, ale především do srdcí těch, kteří se zúčastnili prvního kroku „Cesty sedmi kostelů“ 2013/2014.

Kež všem, kteří měli jakýkoliv podíl na přípravě této události, požehná Ježíš Kristus, který je Cestou, Pravdou, Životem.

P. Kryštof

Cesta do Krsovic

V pátek 13. 12. 2013 jsme se sešli na faře v Sudějově, 3 holky a 4 kluci, P. Vrzal, P. Kryštof a Jája Trojanová. Říkali jsme si o sv. Ludmile, stavěli jsme její a Bořivojův hrad, povídali jsme si o nich. Potom jsme se dozvěděli, jak se musela Ludmila starat o domácnost, a také jsme si vyrobili na obranu prak. Na závěr jsme si pustili dějiny udatného českého národa a šli jsme spát.

Ráno jsme vstávali brzy před pátou hodinou a šli s lucernami do Krsovic do kostela. Připojili se k nám další poutníci. V Krsovicích byla mše a potom jsme šli na společnou snídani. Nakonec jsme si postavili hrady z kostek a upletli z vlny šály.

Byla to hezká cesta!!!!

Petra Drahekoupilová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA - CO VÁM ŘÍKAJÍ TATO SLOVA -

Když jsem byla malá holka, tak jsem si říkala přijdou k nám tři králové. Nikdy nepřišli, co to bylo za dobu - v srdci mám přání: **„Ať se ta doba už nikdy nevrátí.“**

Letos jsem měla možnost se této tříkrálové sbírky osobně zúčastnit s mnoha dětmi i dospělými. Nevěděla jsem, co si od toho mám slibovat, ale jsem plná dojmů a zážitků. Jak kladných, tak záporných. S dětmi jsme se vydali za doprovodu hudebních nástrojů a zpěvu po Čestínsku koletovat a požádat o peněžní dar na charitu. Mnoho lidí nám přispělo do kasičky a byli mile překvapeni naším zpěvem tříkrálové koledy. Ale našli se i občané, co před námi zabouchli nebo ani neotevřeli dveře. Z mého pohledu jsem si udělala svůj úsudek. Ale že si ti lidé v dnešní uspěchané době ani nechtějí poslechnout koledu, zazpívanou koledníky a zahrnou na hudební nástroje, je k zamyšlení. Pro tentokrát už to nikdo nezmění, ale třeba příští rok nás koledníky překvapí.

Na dobrou věc přispět je vždy radost. Těmito řádky děkuji všem zúčastněným i darujícím. *K † M † B 2014*, původní text zní *Christus mansionem benedicat*. Kristus ať požeňná tomuto příbytku po celý nadcházející rok.

Monika Rezková

TŘI KRÁLOVÉ

Byli jsme pozváni Markétou Havrdovou na Tři krále. Sešli jsme se v sobotu 4. ledna na faře v Čestíně. Než jsme vyšli, museli jsme se rozdělit na skupiny. Já byla se svými dvěma kamarády Tobíkem - to je můj brácha, a Kamčou - to je moje nejlepší kamarádka a sousedka. Ještě s námi šla jako doprovod Markéta. Nejdříve jsme šli do obchodu k paní Vernerové, která z nás měla velikou radost, dala nám dvě čokoládky a přispěla i do kasičky. Pak jsme šli dále po Čestíně a potom jsme se sešli s další skupinou u mostu. Většinou nám lidé otevřeli, měli strašnou radost, dali nám dobrůtky a přispěli penězi na charitu.

Když jsme obešli Čestín, sešli jsme se dvě skupinky v hospodě U Janatů a potom tam přijela třetí skupinka. Pak jsme všichni společně jeli k paní baronce Karolíně na Morány, která pro nás měla připravené výborné pohoštění - čaj, párky i dezert. Paní baronka nám krásně vyprávěla o starých časech, moc hezky se nám to poslouchalo, ale už jsme museli dál. Jeli jsme do Vísky, už jen naše

skupinka. Tam jsme navštívili Boha-
bojovy a Hájkovy. Pak jsme jeli do-
mů, do Kněže, kde jsme obešli s naší
mamkou ještě „Kněžáky“. Už jsme
byli unavení, ale ještě jsme to zvlád-
li. Moc se mi koledování líbilo, i
když jsem byla na konci hodně unave-
ná. Příští rok se těším zas, mamka
slíbila, že s námi bude také chodit,
tak jsem na ní zvědavá.

Terezka Karbanová z Kněže

Tříkrálová koleda

V neděli 5. ledna 2014 proběhla
v Uhlířských Janovicích Tříkrálová
sbírka. Den začal v kostele sv. Alois-
se mší svatou, kde jsme se pomodlili
za přítomnosti otce Kryštofa a
spousty lidí, kteří chodí pravidelně
na mše.

Poté se všechny děti a doprováze-
jící dospělí oblékli a odebrali se na
faru, kde proběhlo podrobné pláno-
vání a rozdělení města pro každou
skupinku koledujících.

Po dopití čaje vše začalo. Skupinky
dětí s dospělým se rozutekly po měs-
tě.

Já sama jsem byla jedna z nich.

Zvonili jsme na zvonky domů a zpí-
vali jsme: *My tři králové jdeme
k vám... Štěstí zdraví... Nesem vám
noviny...*

Lidé otvírali s úsměvem a obda-
rovali velmi štědře. Vždy přispěli
do kasičky a dali i něco málo ovoce
a sladkostí pro koledující děti. Na
dveře se napsalo K+M+B+2014.

Myslím si, že na konci byli všich-
ni velice spokojeni.

Eliška Hulínská, 13 let

V některých domech už na nás čekali...

Na prahu r. 2014 se jako již ob-
vyklé konala v Uhlířských Janovi-
cích Tříkrálová sbírka. Ta letošní
začala již druhou neděli po Narození
Páně.

Sedmi dobrovolným skupinkám
koledníkům po mši sv. požehnal
P. Kryštof. U jesliček v kostele
sv. Aloise jsme všichni koledující
zazpívali koledu *Narodil se Kristus
Pán*. Se zpěvem *My tři králové jde-
me k vám* jsme zamířili do Komu-
nitního centra sv. Jiljí, kde jsme v
rychlosti posnídali a na cestu se za-
hřáli teplým čajem.

Letos se šlo o dvě skupinky
více než loni, takže byla lepší nála-
da. Koledující děti se pěkně oblékly
a se zpěvem se skupinky vydaly na
cestu do janovických ulic. Děti do-
staly sladkosti a do pokladniček pe-
níže, samozřejmě podle možnosti.
Lidé byli štědří, všude nás milé vítali
a chtěli nadepsat na dveře domů
K+M+B+2014 - CHISTUS MANSI-
ONEM BENEDIKAT, tj. Kristus ať
požehná tento dům pro letošní rok
2014.

V některých domech už na nás čekali. Také se stalo, že starší paní se před několika dny vrátila z nemocnice a byla šťastná, že jí děti na dveře nadepsaly požehnání. V některých domech si nás lidé vyfotografovali.

Poslední koledování proběhlo v neděli 12. 1. na svátek Křtu Páně. Na cestu nám svítilo sluníčko, některé starší děti říkaly, že mají dobrý pocit, že výtěžek půjde pro potřebné lidi.

Všem milým lidičkám děkujeme a v tomto roce 2014 i po něm přeje-
me pevné zdraví, štěstí a Boží po-
žehnání.

Marie Keharová

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2014

Vstup do nového roku je již tradičně spojen s konáním Tříkrálové sbírky. V pořadí čtrnáctá Tříkrálová sbírka se konala v městě Uhlířské Janovice, v obci Čestín, Košice a poprvé v Dolních Chvátlinách. V letošním roce se podařilo vybrat celkovou částku 49 449 Kč.

Výtěžek sbírky bude věnován na plánované záměry Arcidiecézní charity Praha:

- Azylový dům sv. Terezie v Praze 8
- pomoc rodinám

- pomoc zdravotně postiženým
- nemocnice v Ugandě

Farnost bude opět žádat o příspěvek na vlastní záměr:

- *podpora setkávání a aktivit o. s. Strniště na košické faře*

Jménem farnosti chci poděkovat všem, kteří se Tříkrálové sbírky

účastnili. Dětem a vedoucím skupinek za jejich neúnavné koledování a Vám dárcům, kteří jste do Tříkrálové sbírky přispěli, za vaši štědrost.

Chci vyjádřit radost nad skutečností, že přestože mnohdy moc peněz nemáme, dokážeme se rozdělit a pamatovat na potřeby druhých lidí, ať už u nás nebo jinde ve světě.

P. Kamil

„NAPÍŠ TŘEBA NĚCO ZAMILOVANÝHO“

Všichni se již začínáme usazovat do nového roku, školáci už skoro zapomněli, že měli 2 týdny prázdnin, sem tam ještě někdo napíše 2013 místo čerstvého 2014 a vlastně život běží pořád víceméně stejně. A právě proto je dobré nechat se občas z té stejnosti vytrhnout a jít se někam potěšit. Pro vás čestínské a lidi z okolí je to jednoduché. Sejdete se ve vaší krásné sokolovně, kde se přes rok pořádá tolik výborných akcí. To vám určitě může mnoho ostatních vesnic i malých měst závidět.

Jednou z takových událostí je každoroční divadelní představení, které pro vás připravuje a hraje vynikající **Spolek (ne)ochotných amatérů z Čestína a okolí**. To není jen tak. Všechno, co na jevišti vidíte, se museli ti herci naučit nazpaměť a pak se to naučit spolu zahrát, aby to mělo hlavu a patu. No zkuste si třeba vzít noviny a naučit se nazpaměť nějaký krátký článek (no schválně - manželka vás vyzkouší!).

Dalším problémem je vždycky to, co vlastně budou letos hrát. To víte, Národnímu divadlu se přeci jenom zatím přiblížit neumí, v různých archivech divadelních scénářů už za ta léta vyčerpali to nejlepší, tak si naši milí ochotníci začali psát hry sami. Loni to byl David a Goliáš na známý biblický motiv, který napsal Martin Havrda (ten scénář, ne tu bibli!!!) Letos oslovili mě, svou dlouholetou kamarádku Silvu McGuinness, kterou mnozí znají spíš jako Křížalu. Měla jsem trochu volného času a spisovatelské ambice, takže mě klan Havrdů zlanail a vznikla z toho pohádka, kterou jste viděli nedávno na Mikuláše -Romeo, Julie a Vevesla-vín.

Objednávka na hru zněla: „Napiš třeba něco zamilovanýho. Něco jako Romeo a Julii. V Davidovi a Goliášovi nám scházela ta láska a lidi to mají rádi“. No dobrá, řekla jsem si. Láska. Ale to je dost nuda. Potřebovala jsem ten příběh nějak okořenit. A protože jsem scénář psala v době, kdy se v naší zemi odehrával urputný volební boj a člověk tomu prostě nemohl uniknout, ta láska se mi okořenila sama.

Snad jste si toho všimli, kuchařka a šaška bojují o královský trůn a tím se vlastně rozdělí celá společnost. A odnesou to mladí lidé. Naštěstí se konal happy end, to by jinak nešlo. No, třeba jste tomu zas až tak neporozuměli, ale smáli jste se na těch správných místech a ještě mnohem víc, tak to bylo pro mě velké povzbuzení.

A mimochodem; kuchařka, šaška a královna byli původně kuchař, šašek a král. Takže jestli vám doma u počítače sedí nějaký talentovaný chlapec, tak mu ten počítač vypněte a pošlete ho k Havrdům. Jinak budu muset příští scénář zase přepisovat pro holky. A už se mi jeden takový rodí v hlavě.

Silva McGuinness

CESTA SEDMI KOSTELŮ

Nejbližší pozvánka Cesty sedmi kostelů je na sobotu 15. února, kdy se na pouť vydáme ve 12:00 od kostela z nedalekých Drahobudic, abychom společně vstoupili do zásmuckého kláštera sv. Františka, kde zhlédneme výtvarné práce dětí ZŠ Zásmuky a ZUŠ Sedlčany s tématem: „Co je za tou zdí?“. Zazní slova k historii a významu kláštera od ředitele kolínského muzea pana Mgr. Vladimíra Rišlinka. Dozvíme se, s čím a s kým je klášter spojen dnes a pro co může v budoucnu sloužit. V 15:00 bude slavena v klášterním kostele mše svatá. Patrony jsou výtvarníci.

+++

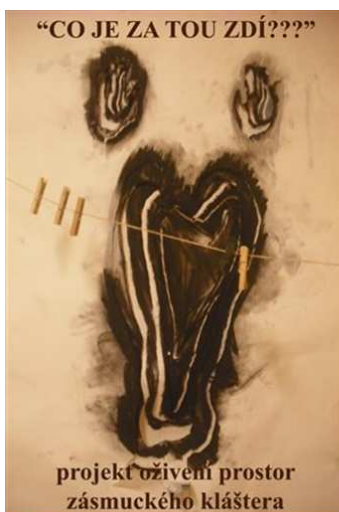
„Co je za tou zdí?“

Klášter sv. Františka je významnou stavební dominantou Zásmuk. Děti ze zásmucké školy kolem něj běžně chodí a vnímají jej jako jednu

z budov, které k Zásmukám prostě patří. Podvědomě jistě cítí, že historie této stavby je delší, a tedy zajímavější a pohnutější než většiny ostatních, hlouběji se tím však samy od sebe nezabývají. Nikdo z dětí nezná interiéry kláštera, nikdo z nich neví,“ co je za tou zdí.“

Uvítali jsme proto návrh pana faráře Kamila Vrzala a paní Jáji Trojanové pomoci dětem, aby si vytvořily vztah k významné stavbě svého města ojedinelým způsobem. Všichni žáci naší školy se svými učitelkami a vychovatelkami navštíví bezprostřední okolí kláštera, na místě si stručně shrnou historii a význam stavby, ale hlavně si při pohledu na zeď kláštera představí, co se za ní skrývá. Tak tedy - co je za tou zdí? Opuštěná zahrada? Dávno zapomenuté hroby? Podzemí s pokladem? Skládka? To jsou některé z bezprostředních reakcí dětí.

Představitost dětí není omezena

Vernisáž výtvarných prací

v prostorách františkánského kláštera

15. února 2014 v 13.30 hodin

ZŠ Zásmuky, ZUŠ Sedlčany

Diana Pinkasová - *textilní výtvarnice*

Lenka Feldsteinová - *keramické plastiky*

Luboš Hrma - *dřevěné objekty*

zkušenostmi nás dospělých, a tak se možná dočkáme velkých překvapení. Děti totiž své představy výtvarně zpracují a vytvořená díla budou potom vystavena „za tou tajemnou zdí“, tedy přímo v prostorách kláštera. Každý, kdo se tam přijde podívat, bude moci konfrontovat představu dětí se skutečností. Především ale děti samy. Úžasný zážitek pro ně i jejich blízké!

Možná, že tyto děti si budou více všímat svého okolí, budou ho mít rády a nebude jim lhostejné.

Ing. Mgr. Hana Kovářová,
ředitelka ZŠ Zásmyky

+++

„Co je za tou zdí?“

Projekt s tímto názvem uvádějí žáci a pedagogy ZUŠ Sedlčany do půlročního pátrání po osudu z jedné staveb, která už dávno neslouží tomu účelu, pro který byla postavena.

Otázkou "co je za tou zdí?" jsme se výtvarně dotkli historie dávné i novodobé, představ, co kdo uvnitř dominantní stavby uprostřed města mohl prožít. V otázce je obsažen i smysl, který má tento architektonický poklad pro nás Čechy dnes. Nevadí, že žáci jsou vzdáleni osmdesát kilometrů daleko, naopak, mohli se nezaujatě zamýšlet nad tímto tématem bez předsudků a osobnějšího vztahu. Právě odstup a nadhled je cenný pro ty, kdo v místě žijí. Projekt zapadá do „zuškového“ celoškolského dvouletého projektu "Předávání českého kulturního dědictví", ve kterém jde o to, abychom

měli co převzít a následně co předat. Proto jsme se žáky tento projekt rádi zpracovali a poskytneme výtvarné práce zasmuckému klášteru k vystavení.

Pedagogové a žáci výtvarného oboru
ZUŠ Sedlčany

PŘÍPRAVA NA PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ A SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ

V tomto roce se v naší farnosti připravují dvě děti na přijetí svátosti smíření a svátosti eucharistie – prvního svatého přijímání. Příprava dětí k těmto svátostem nabízí prostor ke katechezi, tedy doprovázení na cestě víry.

Přípravy se účastní Jana Kuřetová a Josef Vokolek. Scházím se od konce ledna nejen s dětmi, ale společně i s rodiči, a to v úterý odpoledne jednou za 14 dní v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích. Příprava je rozdělena do dvou částí. Příprava na přijetí svátosti smíření, ke které dojde na Bílou sobotu, a příprava na přijetí svátosti eucharistie, která se uskuteční o 4. neděli velikonoční 11. května v kostele Narození Panny Marie v Košicích.

Prosím vás o modlitbu za naše děti, pro které začíná nová cesta v jejich životě z víry.

P. Kamil

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Každá slavnost má vždy svou potřebnou přípravu. Ke slavení Velikonoc se připravujeme během čtyřicetidenní doby postní, v které je důraz na ztišení a otevření srdce pro poselství velikonoční zvěsti.

Jednou z příležitostí je postní duchovní obnova. Letos ji pojmem trochu netradičně. Zamysleme se nad starozákonním příběhem krále Davida, který se stal předlohou divadelní hry David a Goliáš, uvedené (ne)ochotnými amatéry z Čestína. Vnoříme se do tohoto příběhu, který nám přibližuje nejen dávnou minulost, ale také hodně mluví o víře, o Bohu, o člověku. Mluví drsnou řečí, někdy šokuje, jak už to příběhy z Písma dovedou. Pojďme zkusit, zda nám má co říci právě v čase přípravy na Velikonoce.

Přípravu má na starosti rodina Havrdova. Sejdeme se v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhlířských Janovicích v neděli 23. 3. v 16:00.

A. M. Havrda

POSTNÍ ALMUŽNA

Ještě v nás sice doznívají zvuky koled a vánoční radost nad narozením Spasitele, ale čas neúprosně běží a nový rok 2014 opět dostává spád. Máme před sebou nejkratší měsíc roku únor a v prvním březnovém týdnu opět vstoupíme do postního období, abychom se náležitě připravili na nejvýznamnější svátky liturgického roku, Velikonoční tri-duum.

Jak je již několikátý rok zvykem i v naší farnosti, rád bych vás opět v rámci postního snažení vyzval ke skutkům milosrdenství v podobě Postní almužny, která je vedle modlitby a půstu nedílnou součástí našeho obrácení k Bohu. Zároveň bych vás rád požádal o vroucí modlitby za to, abychom dokázali být všímaví ke svému okolí a dokázali otevřít svá srdce všem, kdo zatím neúspěšně hledají Boží lásku. Vždyť naše pomoc nespočívá v pouhém shromáždění peněžní částky a předání potřebnému, ale především ve vlídném slovu a předání kousku Lásky, která k nám sestoupila na zem a obětovala se za naše hříchy.

Přeji vám všem prožití Postního období v plnosti Božího milosrdenství.

Radek Mašín

+++

Kdo se modlí, ať se postí, kdo se postí, ať je milosrdný!

Postní almužna navazuje na starobylou postní tradici. Věřící, kteří se během postní doby zřeknou některých požitků, můžou částku v hodnotě odřeknutého požitku věnovat na pomoc lidem v nouzi. Peníze se vkládají do tzv. postniček a místní farní společenství je použije na pomoc potřebným.

V uplynulém roce byla vybrána částka 10 536 Kč. Z výzvy, komu věnovat vybranou částku, vzešly tři návrhy odrážející vaši pozornost na potřeby lidí kolem nás: Jirkovi z Malejovic a *žákům DKŠ v Kolíně pro podporu studia na škole. Dále*

paní Andrlové ze Sudějova, které vyhořel dům.

P. Kamil

ZVEME VÁS

- v sobotu 8. 2. od 9:15 na faru do Zásmuk, kde proběhne vyprávění Jana Kunčara o cestě do Medžugorje s názvem: **Vánoce v dětském domově nemusejí být smutné, i když nemáte ke komu jít...**

- v sobotu 15. 2. na Cestu kostelů do zásmuckého kláštera sv. Františka. Bližší informace na str. 12 a 13.

- na vernisáž obrazů malířky Naděždy Mixové (Slavičkové) s názvem Kostely, která se uskuteční v neděli 2. 3. v 15:00 v Komunitním centru sv. Jiljí v Uhl. Janovicích.

- na víkendové soustředění 7. - 9. 3. na sudějovské faře s tématem: **Kořeny a křídla sv. Ludmily.**

- v neděli 23. 3. od 16:00 do Komunitního centra sv. Jiljí na **postní duchovní obnovu se starozákonním tématem: David a Goliáš.**

- v sobotu 12. 4. od 9:00 po celý den do čestínské sokolovny, kde proběhne **tradiční jarní tvořivé dílny.** Můžete se těšit na tradiční řemesla a na nové zajímavé techniky.

- na **pout' za kněžská a řeholní povolání**, která proběhne v sobotu 3. 5. na Svaté Hoře. Cena: 250,- Kč na osobu, děti do 14 let 125,- Kč, děti do 5 let zdarma. Přihlášky nejpozději do 14. 4. v kostelích nebo každý čtvrtek od 9 do 15 h v KC sv. Jiljí (M. Houdová tel. 731 482 898).

FILMOVÝ KLUB ZVE

- v neděli 9. 2. v 16:00 na film: **Dopisy Bohu - Letters to God**

Příběh inspirovaný životem osmiletého chlapce Tylera bojujícího s těžkou chorobou (rakovinou). Jeho silná víra v Boha mu dává sílu se s touto těžkou zkouškou vyrovnat. Dopisy, které Bohu posílá, si časem najdou cestu k místnímu pošťáku Bradymu, kterému se tímto okamžikem začne měnit celý život.

- v neděli 9. 3. v 17:00 na film: **Řezbář (What Would Jesus Do II – The Woodcarver)**

Kanada, Matouš je problémový kluk z rozbité rodiny. Když zpusťší místní kostel, dostane nabídku, že pokud bude pomáhat u oprav toho, co poškodil, nebude na něj podáno trestní oznámení. Na opravě spolupracuje se zkušeným řezbářem Ernestem. Řezbář mu ale nepomáhá jen při opravě kostela. Díky němu Matouš nachází ztracenou víru v Boha a zaskočí reálnou moc modlitby.

- v neděli 6. 4. v 17:00 na film: **Nezlobte, když nemusíte! (Statebuoni... sepotete)**

Italský životopisný film o patronu mládeže a humoru, svatém Filipu Nerim. „Budte dobří, pokud můžete“, těmito slovy napomínal Filip Neri své mladé chovance. Ti byli ovocem opuštěného a zkorumpovaného Říma v období 16. století. Filip Neri se postavil proti společnosti, která byla zahleděná do sebe. Stal se z něj vychovatel dětí a mládeže.

Radek Mašín

POBOŽNOSTI KŘÍŽOVÉ CESTY V DOBĚ POSTNÍ

Uhlířské Janovice - kostel sv. Aloise	pátek a středa v 17:00
Uhlířské Janovice - kostel sv. Aloise	1. neděle postní 9. 3. v 15:00
Zásmuky - kostel Nanebevzetí Panny.Marie	2. neděle postní 16. 3. v 15:00
Malejovice - kostel sv. Jiří	3. neděle postní 23. 3. v 15:00
Dolní Chvátliny - kostel sv. Petra a Pavla	4. neděle postní 30. 3. v 15:00
Petrovice II - kostel sv. Martina	5. neděle postní 6. 4. v 15:00
Košice - kostel narození Panny.Marie	Květná neděle 13. 4. v 15:00
Sudějov - kostel sv. Anny	Velký pátek 18. 4. v 15:00

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

	NE	PO	ST	ČT	PÁ	SO
UHLÍŘSKÉ JANOVICE	8:00		17:30	17:30*	17:30	
SUDĚJOV						16:00**
ČESTÍN	10:00					
KOŠICE	12:00					
ZÁSMUKY	9:30					
VAVŘINEC	11:00					
JINDICE	14:00***					

* První a třetí čtvrtek v měsíci - za kněžská a řeholní povolání

** Od 27. 10. 2013 do 29. 3. 2014 (zimní čas)

*** První neděle v měsíci

Vydáno: 2. 2. 2014 pro vnitřní potřebu farnosti Uhlířské Janovice

Kontakt: Římskokatolická farnost Uhlířské Janovice, Havlíčkova 898,

285 04 Uhlířské Janovice; e-mail: kc.jilji@gmail.com

www.farnostjanovice.cz

IČ: 49543008; BÚ: 441028359/0800

P. Kamil Vrzal, farář - mob: 728 775 536,

P. Kryštof Henriko OMI, farní vikář - mob: 731 402 861

P. Václav Nekolný, výpomocný duchovní - tel: 321 796 177, Zásmuky

Bc. Markéta Havrdová, pastorační asistentka - mob: 777 603 020

Vydání dalšího čísla farního Věstníku 13. 4. 2014

Děkujeme za dobrovolné příspěvky na pokrytí nákladů s vydáváním.